

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto . . . . . gld. 21.—
Za samo večerno izdanje . . . . . 12.—
Za pol leta, četril leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč., več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 876.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novjše vesti.)

Dunaj 15. »Vaterland« priobčuje dopis grofa Schönborna, prvega predsednika upravnega sodišča, v katerem se isti izreka o kritiki, ki se je zadnjič vršila v nižeavstrijskem deželnem zboru o znanem odloku upravnega sodišča. Grof Schönborn izjavlja, da bode sodišče, kateremu je on na čelu, prosvedovalo vedno ne proti dvomu, ki se je izrekel glede nezmotljivosti pravosodstva, ampak proti kritiki, ki ni stvarna, ampak žaljiva, ki ne preiskuje stvari, ampak obreka in psuje osebe.

Praga 15. Deželni zbor je pričel debato o proračunu za leto 1899., tekem katere govori posl. Friderik Schwarzenberg o vzrokih propadanja industrije in poljedelstva ter obžaluje, da Avstro-Ogerska ne išče, kakor druge države, novih mest za razpečevanje svojih proizvodov. Govornik naglašja, da je delovanje deželnega zbora dokazalo, da ta ne želi boja in prepirov, ter se pri tem sklicuje na odložitve sklepa glede uničenja nemških mandatov.

Skrajni čas da je že, da se v saniranje političnih razmer store koraki, ki bodo zaželjeni svrhi zadostovali. Paragraf 14. v tem pogledu ne more zadostovati. Na Češkem da bodo vse češke politične stranke združeno delovale na to, da zmaga pravica. Posl. Kramář izjavlja, da ostanejo Mladochi zvesti svojemu programu, ter da vstrajajo pri zahtevi o državnem pravu in pri načelu absolutne pravičnosti in jednake vrednosti. Jezikovne naredbe da so prvi korak na potu, po katerem se dosledno lahko zadovoljijo vsi narodi v državi.

Posl. Herold izjavlja, da se sedanja kriza ne da odpraviti s § 14. Tu se ne gre več za pomirjenje nemško-češkega prepira, ampak za konflikt

Avstrije z veliko-nemškimi aspiracijami. Čehi da nasprotujejo pangermanski propagandi v korist države; drže se državnopravnega stališča, ker so prepričani, da se obvaruje monarhija proti tej propagandi, ako se prizna državnopravno stališče dežel češke krone. Govornik omenja sklepov, prijaznih Nemeem, ter želi, da se reši kriza po načelih humanitete in pravičnosti. (Pritrjevanje.) Generalna debata se je zaključila. Specijalna debata prične v sredo.

Budimpešta 15. Zbornica poslancev je sprejela z veliko večino revizijo zborničnega reda. Jutri se zasedanje zaključí; potem prične nova sesija.

Haag 15. Otvoritvena seja razoroževalne konference bode v četrtek 18. t. m. ob dveh popoldne.

Madrid 15. Občinske volitve so se v celi Španski vršile v popolnem redu.

Pariz 15. Senat je sklenil, vključ prigovorom ministra za trgovino, s 190 glasovi proti 55, da se uvedenje zakona o nezgodah delavcev odloži. Ta zakon bi imel stopiti v veljavo s 1. junijem t. l.

London 15. Kraljica Viktorija je dospela popoldne iz Windsora semkaj, da obiše o svoji osemdesetletnici grajščino, v kateri se je rodila.

Pariz 15. Kakor poroča »Univers«, je kitajski cesar z odlokom priznal veljavnost katoliške vere v vsem cesarstvu ter je dovolil misijonarjem činovniško dostojanstvo. Tudi protektorat Francije se vsemi pooblastili se je priznal.

Barcelona 15. V prilog revizije procesa v Montjoui-u se je vršil tukaj meeting, pri katerem so se slišali ostri govori. Shod je sprejel resolucijo, v kateri zahteva revizijo procesa in razrušitev Montjouiske trdnjave.

vahno ropotanje strojev, kričanje ljudij, brlzig sopar in pokanje bičev. In tam dalje na velikem prostoru se je videlo marljivo gibanje ljudij, ki so razkladali težka ogromna debla z voz in še dalje velike množine desk.

— Ali sinoči je bilo vendar nekaj posebnega, tisti prizor v krčmi. —

— Da. Vse kaj drugega tukaj-le resnična epizoda, kakor one karikature na glediščnih odrih! —

— In ona žena! —

Zopet vse tiho.

Mladi Reich pa je mislil.

In videl je ono ženo, ki je ležala pred njim in njena gola nedra. In začutil je zopet v prstih ono mehko zapeljivo toplino, ki je prihajala iz nje, ko se jo je dotaknil.

Kako se je branila!

Ali!

Čelo se mu je omračilo, ko se je spomnil, kako ga je vrgla na cesto, tankaj pri znamenju.

— Pa bilo je vendar pikantno! — je rekel eden iz med njih in molčali so spet.

Reich je vzel malo operno kukalo, ki je ležalo poleg njega, ter je nastavljal k očem. Gledal je nekoj časa k tovarni svojega očeta, kjer se je vse gibalo in premikalo v pridnem delu.

Zazeval je in se obrnil proti vasi.

Bilo je prijetno videti belopobeljene hišice in bajtice, ki so kukale iz-za zelenja. Tako mirno je

Novinski glasovi o dogodkih na Primorskem.

(Dalje.)

Odlični hrvatski publicist Dinko Politeo objavlja v »Agramer Tagblatt« pod naslovom »Pajer in Campitelli« nastopni članek:

Deželni glavar goriški je na mirovne predloge, označene mu od poslanca dra. Gregorčiča v imenu kluba slovenskih poslancev, odgovoril v pismu, ki se zaključuje nastopno: »Vsikdar bom pripravljen, ako bo potrebno, nasvetovati za žrtve, da se pod pladajem miru, pomirjujočega vsestranski, povzdigneta moč in ugled dežele; nikdar pa ne ponudim svoje roke v to, da bi svoje volilce, obubožene in ponižane, upregel v voz zmagovalca in da bi tujemu gospodstvu žrtvovali narodnost, na katero smo ponosni. Oljkino vejico, ki jo z htevate Vaše blagorodje, poneseš z veseljem v slovenski tabor, nikdar pa preko grobišča italijanske svobode; nikdar ne bi storil tega, ako bi me hoteli siliti, da poprej zasdim cipreso-žalovalko na grob italijanske časti!«

V seji deželnega zbora dne 9. t. m. je izjavil deželni glavar istrski, dr. Campitelli, na pritožbe hrvatskih in slovenskih poslancev, tako-le: »Ni mi dovoljeno, niti nisem siljen, da bi se v deželnozborskih spisih posluževal družega jezika, nego italijanskega, ker je to jedini olikani in zgodovinski jezik v Istri. To je jezik naše kulture in kdor med nami ne pozna tega jezika, ta ne sme zahtevati, da ga smatramo omikanim. Pa tudi zastopniki manjšine umejo italijanski. Jaz poznam jednega mej njimi, ki je v neki zanj osebno važni stvari pokazal brez obotavljanja, da

ležala ta mala tiha vas sredi polja, na katerem je mrgolelo ljudij.

Mladi Reich se je domislil nečesa.

Pretegnil se je leno, odmašil buteljko, ki je stala v malem čebriču z ledom, natočil si v kupo in izpil.

— Zdaj grem, — je dejal.

— Jaz bi šel tudi — je rekel eden.

— Ne potrebujem! — je odvrnil, potisnil klobuk na čelo in odšel.

Nekaj dalje je srečal Fröhliha.

— Klanjam se, gospod! —

— Zdravo! —

Odšel je par korakov, potem zažvižgal.

— Fröhlich! —

— Prosim? —

— Poznate morda nečega kmeta doli iz vasi, Pavlovea, če se ne motim? —

— O dobro! —

— Je-li pri nas na delu? —

— Da, vozari. Sicer je pa vašemu očetu dolžan tudi še 2500 gld., kar je za tukajšnje razmere jako mnogo. —

— A sapristi! Kako fino! . . . Nimate vi sedaj popolnega pooblastila od mojega očeta? —

— Da, imam. —

— No, morda Vas utegnem jaz kakega dne prositi za malo uslugo; menim, da se lahko zanašam? . . . (Pride še.)

P O D L I S T E K.

Na kmetih.

9

Spisal Poluks.

III.

Sedeli so na verandi in pušili cigarete. Počasi in vonjavo se je vzdigal fini modrikasti dim v čisti zrak. Na mizi so stale buteljke z vinom in okrog vitki kelhasti kozarci.

— Dolgčas je! — je vzdihnil po dolgem času mladi Reich, ki je na pol ležal v velikem ameriškem gugalnem stolu.

— Da, prijatelj! — je pritrdil drugi, tretji pa je prikimal leno.

— V Trst pojdem, ali v Švico, ali na Dunaj. Tukaj mi res že preseda vse! —

— In punice? —

— Ha ha! Človek se kmalu naveliča kmetске nedolžnosti! — se je zasmel surovo.

Posebno, če je več ni! — je pritaknil drugi in se namuznil. sinično.

Bili so pravi pristni produkt velikomestne vzgoje in velikomestnega življenja, vsi ti trije mladi ljudje. Momentanno življenje, to jim je bilo delo. Za drugo jim ni bilo; sploh niso imeli niti smisla za kaj plemenitejšega in višjega.

Zopet so molčali.

Gorka lenivost poletnega dne jih je objemala v svoje sanjavo brezdelje. Iz fabrike se je čulo ži-

je vešč našemu jeziku. Sedaj pa morajo nositi tudi posledice svojemu postopanju. Ker je že minulo osem dni, odkar so zastopniki manjšine dobili poziv, pozivljam deželni zbor, naj se odloči o tem.

Obe ti izjavi sta značilni. Sedaj pa prosimo, da bi ja primerjali s postopanjem deželnega maršala na Češkem. V vseh svojih izjavah se prine Lobkovic poslužuje češkega in nemškega jezika, o čemer je še opomniti, da je v kraljestvu češkem le tretjina prebivalstva nemška, dočim sti na Goriškem in v Istri dve tretjini prebivalstva Slovenci in Hrvatje. Spomniti se pa moramo tudi na postopanje hrvatske večine v deželnem zboru dalmatinskem. Tam je le šest italijanskih poslancev, a ti smejo ne le govoriti italijanski, ampak vsi njih italijanski sestavljeni predlogi se tudi poštevajo in se uradno vsprejemajo v stenografični zapisnik, da-si v Dalmaciji ni italijanske narodnosti. Te primere dokazujejo jasno dovolj, na kateri strani da se vršiti pravičnost in toleranca: ali na strani Slovanov, ali na strani nasprotnikov njihovih.

Od gospodov Campitellija in Pajerja ne zahteva nihče, da bi zato, ker sta predsednika dež. zboru, nehala biti pristaša svoje stranke in svoje narodnosti, da-si bi na vse zadnje smeli pričakovati od predsednika dež. zboru, da mu bo postopanje objektivno nasproti vsem strankam. Opozoriti pa moramo na to, da sta gg. tudi predsednika deželnega odbora, to je, izvrševalnega in upravnega organa v vseh stvarih deželne avtonomije. Zadošča, ako omenimo, da ima deželni odbor jurisdikcijo nad občinami, ljudskimi šolami, bolnišnicami, človekoljubnimi zavodi itd., da dokažemo, kako opravičeno je vprašanje, da-li ljudje, ki podajajo take izjave, morejo dati kakoršna si bode jamstvo nepristranosti in objektivnosti. Ne, to sta zastopnika svoje stranke in nič drugoga. Ako stranka voli le svoje pristaše v deželni odbor, ni to popolnoma pravično, ali umevno je vendar. Gospoda Campitelli in dr. Pajer sta pa od vlade postavljena na čelo avtonomne uprave.

Slovenci so v 11 točkah označili svoje zahteve. Ni po jedni sami teh zahtev ni kršena pravica Italijanov. Slovenci zahtevajo za-se le to, kar Italijani že imajo. Njih predlogi izhajajo le iz predpostavke, da bi morali biti enakopravni obe narodnosti. Po mnenju dr. Pajerja pa bi enakopravnost Slovencev pomenjala ponižanje in obubožanje njega italijanskih volilec. To da bi bilo grobišče italijanske svobode, cipresa na grob italijanske časti. Italijanski ponos, italijanska svoboda in italijanska čast zahtevajo torej, da so Italijani gospodarji, Slovenci pa da morajo ostati podaniki in helotje. Ob takem umevanju stvari seveda ni mogoče misliti na spravo.

Izjave Pajerja in Campitellija ne potrebujejo nikakega komentarja, poklada se jim celó preveč časti, ako se bavimo z njimi. Te izjave involvirajo odkrito žaljenje, ki se je zalučalo v obraz Hrvatom in Slovence. Gospod Campitelli more misliti o svojem jeziku kakor hoče, ali to je gotovo, da isti ni dobrodejno vplival na njega samega. In ali moremo imenovati omikanega in kultiviranega takega človeka, ki žali jezik drugih in ga označa kakor inferijornega, jezik, katerega govoriti dve tretjini prebivalstva v deželi?! Hrvatski in slovenski jezik je jezik jednega naroda, in to naj bi zadoščalo vsakemu v resnici izobraženemu človeku, da bi ga — spoštoval! Ne prihaja nam na misel, da bi g. Campitelliju govorili o lepotah našega jezika, da bi ga poučevali o obilici našega slovestva, na katero smo mi ponosni ravno tako, kakor je on na italijansko. To bi bilo tako ali tako zastoj in bi ne imelo nikakega vspeha. Slovenski in hrvatski jezik pa je jezik velike večine prebivalstva in g. Campitelli kakor zbstopnik oblasti je dolžan občevati z zastopniki tega naroda — v njih jeziku. O tem je čisto vsejedno, da so isti v deželnem zboru v manjšini; oni predstavljajo jeden del prebivalstva in sicer pretežni del, in imajo torej pravico zahtevati, da predsednik deželnega zbora občuje z njimi v njih jeziku. Povsem brez pomena je tudi, ali slovenski poslanci umejo laški ali ne. Izobražba, kultura, zgodovina in poznanje jezikov ne odločajo v stvari: tu gre za narodno in političko pravo.

Katere zaključne posledice pa moramo izvajati iz rečenih izjav? Nič drugoga, nego to, kar smo že ponovili: tudi iz teh izjav se kaže potreba spremembe volilnih zakonov v Avstriji; potem pa

tudi potreba, da bi desnica državnega zbora obračala več pozornosti slovenskemu in hrvatskemu narodu v pokrajinah avstrijskega Primorja! (Pride še.)

Zgodovinske črtice.

(Po Jos. Apih-ovi knjigi: Slovenci in 1848. leto.)

(Dalje.)

2. Spomenik Prešernu.

Sedaj, ko nabirajo po vsej »Zjedinjeni Sloveniji« darove za Prešernov spomenik, ki naj se postavi v beli Ljubljani, otmimo pozabnosti ono pismo, katero je pisal nemški pesnik Anastazij Grün slovenskim rodoljubom, ki so nabirali za nagrobni spomenik našemu duševnemu velikanu. Imenovano pismo se glasi:

»Prevzeli ste lepo, hvalevredno nalogo, da se zaznamuje potomeem kraj, kjer so se izgubile v kraljestvo duhov pozemeljske stopinje neumrljivega moža. Vi nabirate darove za spomenik našemu vrlému Prešernu. Ko sem čital Vaš poziv, čutil sem dvojni razlog, da ga slušam: prinašaje svoj dar mrtvecu, ne ustrezam pozivu samo kakor sin dežele, kateri je pesnik obogatil in oblažil jezik, ampak hočem v pričlo Vas, gospoda moja, položiti še drugi mrtvaški dar na to gomilo: najiskrenejšo, neugasljivo zahvalo, katero je dolžan učeneec bivšemu učitelju svojih mladostnih let. Njemu pred vsemi gre hvala, da je iskra, speča v deških prsih, postala plemenitejši plamen in da je nerazvita kal postala cvet. Mož, čegar odisejski duh »je videl mnogih ljudij mesta in proučil njihove šege«, čutil je živo, da je omikan narodni jezik dobrodejna reka, ki ima na dnu zlata zrna višje omike, ki jedina more pomiriti in preosnovati svet, v bolesti se vijoči. V tem smislu je ostavil ranjki svojemu narodu v svojih spisih najdražjo dedščino«.

Tako je pisal mož, ki se je prišteval Nemcem. Ako bi nam bile avstrijske vlade dobro želele, skrbele bi bile, da omikamo narodni jezik z zadostnim številom nižjih, srednjih in viših šol. Ker nam je pa vedno in povsod usiljevala le ponenčevalne zavode, nikar se nič ne čudimo, ako nam je glede slovenske šole v Trstu rekla v poznani ljubezni do nas Slovencev, da je za tržaške Slovence že zadosti preskrbljeno z šolami po okolici!

3. Zjedinjena Slovenija.

Nemogoče, rekli bi dandanes, da je bil prvi, ki je snoval zjedinjeno Slovenijo, ultra-Nemec.

Stvar je bila taka: V Kromerizi so poslanci osnovali tri parlamentarne klube in sicer 1. slovenski klub, 2. središče in 3. levico. Najvažnejši je bil slovenski klub, ker v njem so bili Čehi, Malorusi, Slovenci in poljski kmetje. Klub se je postavil na strogo narodno in dosledno federalistično stališče.

V središču pa so sedeli nemški centralisti. Levici je zložil program ultra-Nemec dr. pl. Löhrner: Avstrija mora biti federativna država petero narodnih držav: poljske, češke, slovenske, laške in nemške. K slovenski Avstriji bi pripadala Kranjska, Štajarska in Koroška južno od Drave in slovenski del Goriške; upravni jezik bode slovenski; tej državi bi mogle pristopiti Hrvatska in Slavonija. V vsaki državi naj bi bil poseben parlament in vsaka država bi imela svoje najvišje sodišče. Volitve v osrednji parlament bi se vršile nekoliko neposredno, nekoliko po deželnih zborih«.

Da je Nemeec Löhrner imel v mislih tudi laško državo — bilo je le radi tega, ker je gorenja Italija spadala takrat še k Avstriji. Tudi so mislili vsi, da so Dalmacija, Istra in Trst popolnoma laške dežele. A vsi znamo, da je bila laška večina v Dalmaciji le umetno sestavljena, in da je taka večina tudi v Istri sedaj, kakoršna je bila prej v Dalmaciji. Ako bi v Trstu ne poitalijančevali našega ljudstva, ko bi v Trstu ne dajali laški podaniki mestu laškega lica, mogli bi reči tudi glede Trsta: Trst je naš!

Ako pomislimo vse to, torej odpada v programu levice »laška država«.

Nemška levica je imela torej pred dobrimi 50 leti v svojem programu skoro vso našo »Zjedinjeno Slovenijo«. Še več! Imela je tudi: »Jugoslovansko državo«, kajti k zjedinjeni Sloveniji naj bi pristopili tudi Hrvatska in Slavonija.

Ako primerjamo program takratne levice z našim programom, reči moramo, da smo hvaležni Nemcem za takratno naklonjenost. Nemška levica se je borila pred 50 leti za nas, a mi nadaljujmo nje delo, da ne bomo le sanjali o jugoslovanski državi, temveč da že mi doživimo oni dan, ko bomo praznovali združenje: Štajarske in Koroške južno od Drave, Kranjske, Primorske, Dalmacije, Hrvatske in Slavonije. V to pa pomoz! Bog in sreča junaska! (Pride še.)

Politični pregled.

TRST, 16. maja 1899.

Odkrita beseda skupinam desnice.

»Politik« so bavi v začnji številki svoji na uvodnem mestu — kakor že omenjeno — z razmerjem med skupinami desnice državnega zbora. Zlasti pa z razmerjem Poljakov, katoliške ljudske stranke in Jugoslovanov do Čehov. Praški list prihaja do zaključka, da je desnica vzlic vsem pojavom nejevolje trdneja nego kedaj poprej. No, do nas Jugoslovanov pa ima resnih, da-si — o tem ne smemo dvomiti — gotovo najdobrohotnejih posvaril. Po tem je že možno soditi, da je praški list z našimi poslanci zadovoljen in da njega svarila veljajo bolj naši javnosti, in ne v zadnji vrsti našemu novinstvu.

»Politik« predbaciva temu novinstvu, da dolži Čeha partikularizma in da zahteve od njih, naj umaknejo svoje državnopravne zahteve in da naj se postavijo na stališče, da bode sprava na Češkem odvisna od zadovoljenja želja Jugoslovanov! Daje nam v pomislek, da tudi Čehi sami niso mogli zločiti do sedaj krivice, ki jo trpe na Moravskem in v Šleziji. Koliko težavneje bi bilo, ako bi svoj boj za ekzistenco vpleli v boj Jugoslovanov. Potem pravi, da po zagotovljenju ekzistence Čehov dobimo še le tudi mi trdno garancijo, da se izpolnijo tudi naše pravne zahteve. Temu ne moremo oporekati in konstatujemo tu slovesno, da smo tudi mi izjavili z zagrebškim »Obzorom«, da gre češkemu vprašanju prvo mesto, ter da gre Čehom prvenstvo v zavezništvu avstrijskih Slovanov. Ob vsaki priliki smo bili glasniki vzajemnosti v tem zmislu, da vsaka pridobitev naših zaveznikov je tudi naša pridobitev. In mi se tudi v svojem trpljenju iskreno radujemo na vsakem koraku, ki ga je storilo katero si bode slovansko pleme na trnjevi poti do enakopravnosti. Taki smo bili vedno, in taki ostanemo za vedno!

Opravičeni smo do menenja, da praški list ne ume prav vzrokov in sméri naših obupnih kliče. Nikdar in nikjer nismo hoteli reči, da nam naši zavezniki nočejo pomagati, pač pa smo prišli do uverjenja, da je v sferah, ki so izven mej sedanje večine, struja tako nasprotna nam Jugoslovanom, da nam jednostavno brani naša narodna čast, da bi se svojimi glasovi podpirali tak zistem!! Mi se moramo rešiti iz te konstelacije, da se nam ne poreče, da smo sami sankejonirali svojo nesrečo.

Nič nimamo proti temu, marveč se bomo veselili, ako se vsi postulatí češki uresničijo pred našimi. Mi smo izjavili v članku »Mera je polna«, da bi potrpeali še nekoliko časa, ako bi zistem spoštoval vsaj status quo. Dovolj velika je že mera dosedanje krivice. A mi bi jo nosili še nekoliko časa — toliko, da pride na Češkem pravica do svojega triumfa — ako bi ne videli, da se na to staro veliko mero krivice vrhovati nova krivica za krivico. Ko pa vidimo, da vladni zistem sklepa ravno sedaj in na ostentativen način svoje pakte z našimi nasprotniki, ko vidimo, da ljudje, ki niso le naši, ampak nasprotniki načel, na katerih sloni vsa desnica, triumfujejo na vsej črti, ko vidimo jasno in odločno voljo vlade, da ta načela, na katerih sloni sedanja večina, ne smejo veljati tudi za nas Jugoslovane, in ako bi videli še potem — ta »ako« smo povdarjali že zadnjic — da večina nima vsaj toliko moči, da bi zaustavila usodno smér zistema in bi ustvarila vsaj nekako premirje — ali je čudo, da si postavimo potem vprašanje: ali nam dopušča naša čast, da bi ostali v tej konstelaciji? Česa nam je še iskati v tej večini?!

Vse je res, da tudi Čehi še trpe veliko krivico, sosebno na Moravskem in v Šleziji. Ali trpe jo — kakor konstatuje tudi »Politik« — po nasilju nasprotnikov in po gorostasi krivičnosti volilnih redov in po žalostnih ostalinah iz prejšnjih

časov. Pri nas je stvar vse drugačna in veliko bolj žalostna: mi ne trpimo le vsled prejšnjih krivic, ampak vidimo, kako se nam položeno slabša po jasni volji uprave države! Nam je računati z žalostnim dejstvom, da ni v dobi Pretisovi ni v oni Rinaldinijevi ni padalo doli na nas toliko ljutih udarcev, kolikor jih je padlo sedaj v par mesecih sem.

To naj uvažujejo Čehi in umeli nas bodo, zakaj smo pri kraju se svojo potrpežljivostjo in zakaj moramo zahtevati od svojih poslancev, da naj nam ne nudijo več sramotnega prizora, da bi nudili svojo pomoč roki, ki nas tepe.

Naše iskreno sočutstvovanje do slovanskih bratov pa ostane nespremenjeno. Ako tudi pride do tega, kar je skoraj neizogibno, ker skoraj ni več misliti na to, da bi zistem zaustavil korake na poti, ki jo je ubral z vso odločnostjo v svoji primorski politiki, ako bodo torej potisnjeni iz sedanje večine, vendar bomo vsikdar zahtevali od njih glasno in odločno, naj bodo prvi med prvimi, ko bo trebalo povzdigati svoj glas za kakoršnje si bode češko ali sploh slovansko pravo!

Tridesetletnico državnega šolskega zakona praznujejo ravnokar razni — nemško-liberalni konventikliji na Dunaju, v Brnu, v Gradcu itd. Široke mase pa se niti ne spominjajo tega jubileja. Pa tudi nemško-liberalni shodi tem povodom imajo na sebi vidno potezo melanholije. Ne slave toliko tega, kar je prinesel ta državni šolski zakon, ampak razni govori opominjajo bolj na to, kar so pričakovali od istega, a — ni došlo. Prav zanimivo je čitati poročilo o shodu v Brnu. Ko so jedni trdili, kako je novi državni šolski zakon v velikem boju med cerkvijo in državo za nadvladje v šoli odločil za načelo svobode, so govorili drugi, kako globoko notri je država pod vplivom klerikalcev. Za božjo voljo, to vendar ni mogoče. Novi šolski zakon je v veljavi že 30 let in bi se bile morale v tej dobi pokazati vse njega posledice, seveda v liberalnem zmislu. A država je baje vendar-le še v rokah klerikalcev. Torej?!

Še jedno protislovje. Jedni so slavili novi šolski zakon, ker je zlomil klerikalni vpliv v šoli, drugi pa so jadikovali, da Nemeem primanjkuje nemško čutečih — duhovnikov. In zopet moramo vprašati logiko nemških liberalcev: kako naj nemško čuteči duhovnik vpliva na šolsko vzgojo, ako — ne sme v šolo?! Tu ni drugega: ali so prvi le renomirali neslano, ali pa so kliefi drugih po narodni duhovščini bili — laž in hinavščina.

Upravno sodišče in avtonomija občin. Krščanski socijalisti dunajski so zapričeli pravo vojno proti upravnemu sodišču radi znane razsodbe, da občine ne smejo prispevati za cerkvene zgradbe. Že v deželnem zboru niževavstrijskem so strastno kritikovali ne le omenjeno razsodbo, ampak so hudo napadali tudi posamične sodnike rečenega sodišča. V razpravo je posegel tudi župan dr. Lueger, ki je dokazoval v daljšem govoru, da po načelu, ki je izreklo upravno sodišče, ne bi smele občine prispevati za nikako žlovekoljubno napravo in tudi v slučaju, da je prišel kakov vladar v deželo, ne bi smele potrositi ni novičiča za vsprejem. Sploh o.l vseh strani, kjer je bila le kaka možnost, se je antisemitska večina deželnega zbora niževavstrijskega uprla nazoru upravnega sodišča. Včeraj pa je bilo na Dunaju 17 shodov, na katerih se je vsprejela resolucija, pozivljajoča vlado, naj brani avtonomijo občin in protestujoča proti razsodbi upravnega sodišča.

Mej tem pa je predsednik temu sodišču, grof Schönborn, objavil v »Vaterlandu« izjavo, s katero protestuje proti toli krivičnemu kritikovanju razsodbe in proti napadom na posamične sodnike.

Vse prav, ali v toliko imajo gotovo prav krščanski socijalisti, da je večkrat omenjena razsodba prekopicnila vso dosedanjo prakso in da nastane nepregledna vrsta zadreg o raznih prilikah, ako bi uprava države zahtevala, da se morajo občine točno in dosledno pokoriti načelu te razsodbe.

Razoroževalna konferenca. Včeraj so došli v Haag zastopniki Avstro-Ogerske in Nemčije. Včeraj se je prijavila ooficijelna lista onih držav, ki bodo zastopane na konferenci. Teh jih je 25. Črnogoro bodo zastopali ruski delegatje. Vseh pooblaščenecv bo 96. Otvoritvena seja bo v četrtek. Apostolski nuneij Tarnassi je odpotoval v

Luksenburg in sicer po ukazu državnega tajnika Rampolle. To je nedvomno znamenje, da papež ne bo zastopan na konferenci.

Domače vesti.

O smrti pok. finančnega svetnika Tomažiča. Iz krogov, ki so v položaju takem, da morejo biti dobro poučeni, smo dobili par podatkov o službenem razmerju pokojnega svetnika Tomažiča, katere priobčimo radi, ker ne bi hoteli, da bi se godila krivica komur-si-bodi. Na finančnem ravnateljstvu je bilo znano sploh, da je bilo pok. Tomažiču — ko je bil po njega imenovanju davčnim svetnikom premeščen iz davčnega oddelka — zagotovljeno, da se o prvi priliki povrne zopet v rečeni oddelk.

Gledé dušnega stanja pokojnikovega je zanimivo, kar pripoveduje neki prijatelj njegov, ki ga pozna še izza dijaskih let, torej kakih 20 let sem. Tomažič je že v mladeniških let živel najraje sam za-se, je bil vedno tih in nezadovoljen. Sedaj mu ni ugajalo to, sedaj ono. Poleg tega pa je bil takrat in vedno pozneje kakor uradnik tako priden in delaven, da si je zares z delom pokončal svoje živčevje. Značilno za njegovo duševno stanje v zadnjih časih je n. pr. to, da je potem, ko je bil imenovan finančnim svetnikom, govoril med svojej, da ga hočejo spoditi iz službe.

Vse to kaže, da je pokojni blagi in nepozabni Tomažič mnogo trpel, telesno in dušno.

Prepovedan izlet. Glasovita »Unione Ginnastica« je namerjala prošle nedelje prirediti izlet k »Loven« — in corpore seveda ter z godbo. Politična oblast pa je ta izlet prepovedala, sklicujé se na točko 7. združnega zakona, ki zabranjuje shode na planem za časa zasedanja državnega ali deželnega zbora v mestu zborovanja in v okrožju petih milj. — Laški listi oporekajo tej odredbi trdé, da navedeni zakon velja le za politične shode, ne pa za izlete v privatno zabavo.

Občni zbor avstrijskega Lloydja. Včeraj ob petih popoldne se je vršil pod predsedništvom Viktorja pl. Kalebberga 77. občni zbor delničarjev avstrijskega Lloydja. Vlado je zastopal predsednik pomorskega urada, Ernest Becher.

Po običajnem pozdravu od strani predsednika in po izvolitvi skrutinatorjev in overovalcev zapisnika čitalo se je (seveda v italijanskem jeziku) poročilo o prometu, iz katerega sledi, da je imel Lloyd zadnjega leta 514,287,22 gld. čistega dobička. Predlaga se dividenda po 20 gld. od delnice. Rafael Luzzatto je izrekel željo po drugi železniški zvezi ter je priporočil, da se poročilo odobri. Delničar Kirshner je konstatiral, da je bila množina prevažanega blaga prošlega leta od obstanka društva do sedaj največa in da se je tudi dividenda povišala za 4 gl. — ter je predlagal, da se izrazita predsedništvu in ravnateljstvu priznanje in hvala z vstajenjem z. edežev. Po zahvali predsednika so se odobrili poročilo, sklepní račun in prodlog gledé dividende, ter se je podelil upravnemu svetu absolutarij. Na dopolnilni volitvi so se izvolili znova Emil vitez Skoda v upravni svet, za revizorje pa Filip Artelli, Jakob Fano, Karol Guttmann in Josip Mondolfo in namestnikoma revizorjev Rafael Luzzatto in Josip pl. Burgstaller-Bidischini. Na zadnje so se izžrebale serije raznih posojil v svrhu amortizacije.

Za možko podružnico sv. Cirila in Metoda je nabral g. Z. v veseli družbi 2 gld. — 1 gld. 98 nč. od par kraških komparetov na Opčinah. — Na svatbi g. Drag. Starca na Kontovelju 8 gld. 40 nč.

Javen preklie. Tudi k meni je prišel neki sluga od magistrata z nekim italijanskim spisom. Jaz sam ne umem italijanskih spisov. On pa mi je pripovedoval, da moram podpisati, ako hočem ostati Tržačan. Govoril je tako zvito, da sem mu konečno verjel, da zgubimo res vse pravice, ako ne podpišemo tega spisa. Sedaj pa, ko sem izvedel, za kaj se gre, da je bil namreč oni spis le protest proti osnutju okrajnega glavarstva, preklieujem javno svoj podpis in obžalujem, da sem se dal zavesti.

Pri sv. M. Magd. spodnji dne 15. maja 1899.
Josip Fakin št. 70.

Iz Kormina nam pišejo: Dne 14. t. m. so imeli tu krščanski socijalisti svoj shod. To je, morali bi ga imeti, kajti v resnici ni bilo možno zbo-

rovati, ker so to z nasiljem preprečili italijan socijalisti. Liberalci in z istimi zvezani socijalisti. Liberalci so grozno zasramovali vse, kar je postavljeno od Boga in od cerkve. Z najgršimi izrazi so napadali duhovščino. Takih besed še nismo čuli. Huje so se vedli, nego divjaki v Afriki. Ko je hotel govoriti veleč. gospod Faidutti, so kar zbesneli. A to jim še ni bilo dosti. Zvečer, pozno v noč so šli zasramovat še gospoda župnika.

Kormin postaja res framasonsko in židovsko-liberalno zavetišče in že vidimo sad, ki ga dozorevajo ti nauki in izgledi. Neki teh divjakov je prišel domov pozno v noč. Jel je razsajati, da je bilo groza. Žena je klicala na pomoč in slednjic — ko ni bilo pomoči od nikoder — je skočila revica skozi okno, kjer je obležala na mestu. Take so posledice poživinjenju vseh čustev!

Zahvala. Naprošeni smo, da objavimo nastopno zahvalo: Od nekdanj me je proganjala nesreča. Določen sem bil od starišev, da postanem učitelj. Razmere pa so bile take, da se ni mogla uresničiti ta želja moja. Potrdili so me v vojake, v vojno mornarico. Šlo mi je dobro, ali dne 18. februarja 1881. se mi je zgodila nesreča, da sem padel tako nesrečno, da sem si nogo zlomil. Čim sem ozdravil nekoliko, so me poslali domov. Polagoma sem ozdravil popolnoma in oprijel sem se kmetije. Ali tudi v tem mi ni bila sreča mila. Gospodarstvo peša grozno po vsej okolici; trtna uš nas uničuje, furlanski mlekarji nam delajo grozno konkurencio, imel sem nesrečo z živino, poginili sti mi dve kravi zaporedoma. Tako nisem mogel ne naprej ne nazaj. A vse bi bil še pretrpel, da se mi niso rogali znani odpadniki: zdaj imaš, zdaj naj ti pomagajo tisti Slovenci! To me je peklo, da so mi silile solze, toda ne radi sebe, ampak radi njih, ki so še tako nezavedni, ki zatajujejo svojo lastno mater, ako videjo le kako mrvice dobička. Zlasti me je žalilo, ko sem čul te izdajice tako žaljivo govoriti o naših poštenjakih prosekkih. In glej, ravno ti so se me usmilili in so mi podelili malo pomoč. Zahvaljujem se jim iskreno na njih delu usmiljenja, zlasti pa gg. Neekermanu in Marinu Lukša. Obljubljam jim, če tudi mi nesreča uniči vse, zvestobe moje do svojega rodu mi ne uduši nikdar.

Na Kontovelju, dne 14. maja 1899.

Anton Stare.

Požar. Sinoči ob 11. uri po noči je nastal požar v ulici Cassa di Risparmio, v Josipa Klančiča prodajalnici subega mesa. Ogenj so pogasili kmalu. Škode je okolo 100 gld.

Iglo požrla je desetletna deklica Marija Bole, ter ji je ista obtičala v goltaneu. Deklico so spravili na zdravniško postajo in od tod v bolnišnico.

Krvav čin. V neki žganjariji v ulici Sette Fontane je danes predpoludne došlo do prepira med ogljarjem Ivanom Karižem in tovarišem mu Ivanom Valenčičem. Kariž je slednjic potegnil nož in ranil Valenčiča na vratu. Poškodba je težka. Valenčiča so odveli v bolnišnico, Kariža pa v zapore.

Velika zaloga solidnega pohištva in tapecarij

od
Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od
Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario žtev. 2.

(šolsko postopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Hustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

»Naša straža«. Usnjarski mojster z malo gotovino bi se lahko naselil v večem trgu na slovenskem Štajerskem na zelo ugodnem mestu.

Slovenskemu narodnemu zdravniku se nudi lepa prilika, naseliti se v velikem, bogatem trgu na Spod. Štajerskem, kjer bo imel sigurno zelo lepo prihodnost.

V istem kraju se bo prihodnje leto oddajala edina slovenska gostilna v najem: gostilna je jako dobro obiskana, ker v njo zahajajo vsi narodni krogi iz trga in okolice.

Kdor želi kaj natančnejšega izvedeti, naj se obrne do »Naše straže« v Ljubljani.

Opetovano in nujno opozarjamo vse resnične Slovence in Slovence, da naj nikari ne pozabijo na »Našo stražo«. Kdor še vedno ni nje ud, naj pristopi nemudoma, kdor pa je sam že njeni člen, naj po možnosti skrbi za to, da store svojo narodno dolžnost tudi njegovi znanci in prijatelji. Učimo se od Nemecev in Lahov narodne požrtvovalnosti! Če zamorejo oni vsako leto v »Südmarki« in »Legi nazionale« zbrati stotisočev za boj zoper naš narod, zberimo Slovenci v »Naši straži« za svojo obrambo vsaj tisočakov!

Veliko odličnih in premožnih Slovencev še pogrešamo med člani »Naše straže«. Brezbrižnost je naš kardinalni greh; brezbriznost je vzrok našemu žalostnemu narodnemu položaju, brezbriznost nas ugonobi. Zato nujno kličemo: pristopajte k »Naši straži«!

Udčina znaša samo eno krono na leto, ustanovna pa enkrat za vselej 50 kron, ki se lahko plačajo v letnih obrokih po 10 kron.

Različne vesti.

Kakor so jih stari učili, tako bodo mladi vpili. Nekje na Nemškem je obiskal krajni šolski nadzornik, tako znani šolski oče, domačo narodno šolo. Vse je našel v najlepšem redu, le to mu ni ugajalo, da so dečki vežbali svoj umetniški ukus na šolskih klopek z izrezovanjem imen in raznih več ali manj popolnih slik v iste. Posvaril je torej prav očetovski mlade umetnike. Učenci v prvih klopek so se začeli britko kesati; pobiti so povešali oči. V zadnjih klopek pa je začelo nevarno vreti. Vsi so gledali na jedno in isto mesto, kjer je bilo vrezano ime — istega šolskega očeta samega, z letnico in dnevom. Ne treba praviti, da je bilo ime gospoda nadzornika vrezano še od tistih časov, ko je on sam hodil v šolo. Učenci so se navihano smejali. Kaj je dejal šolski oče, o tem molči zgodovina.

Delavsko gibanje. Iz Lütticha brzojavljajo dne 15. t. m.: Štrajk v naši dolini je sedaj večinoma zaključen, ker se je delavecem dovolil petodstotni povišek zaslužka. Več od polovice štrajkujočih delavcev, ki so sprva zahtevali dvajsetodstotni povišek, so začeli zopet delati.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 16. Dvorni svetnik Heiterer-Skeller je pozval deželnega maršala, barona Gudenusu na dvoboj, radi debate v deželnem zboru niževavstrij. radi razsodbe upravnega sodišča o prispevanju občin za cerkvene zgradbe. Heiterer se je čutil žaljenega, kajti bil je referent na dotični razpravi.

Dunaj 16. Na vprašanje »Pester Lloyd«, da-li je res, da avstrijska vlada tudi v slučaju, da pride do popolnega sporazumljenja v bančnem vprašanju, ne vsprejme brezpogojno tudi drugih nagodbenih predlog, ampak da smatra povišanje kvote kakor neizogibni pogoj, odgovarja »Freundenblatt«, da je v Avstriji jedno samo mnenje, in to je, da ni misliti na rešenje izvestnih nagodbenih vprašanj, ne da bi se kvota primerno povišala, kar je avstrijska vlada tudi že izrekla v nagodbenem odseku.

Gorica 16. »Eco del Litorale« potrja, da bo knez nadškof Missia v konzistoriju, ki bo meseca junija, imenovan kardinalom. Včeraj je vladika tržaški, monsignor Šterk, obiskal knez nadškofa.

Charleroi 16. Odbor združenja rudarjev je sklenil sinoči, da delavec morajo zopet na delo ter da se štrajsk ima začeti zopet, čim bi gospodarji ne držali svojih obljub.

Praga 16. Člen gosposke zbornice knez Emil Egon Fürstenberg, je umrl.

»EDINOST«

večerno in zjutranje izdanje se prodaja, razum v drugih navedenih tobakarnah, tudi na južnem kolodvoru.

Assicurazioni generali V TRSTU.

(Društvo ustanovljeno leta 1831.)

To društvo je raztegnolo svoje delovanje na vse veje zavarovanja, posebno pa: na zavarovanje proti požaru, zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glavnica in rezerva dne

31. decembra 1893. . . . . gld. 58,071,673-84

Premije za poterjati v naslednjih letih 30,541,700-64

Glavnica za zavarovanje življenja do 31. decembra 1894. 169,929,625-03

Plačana povračila:

a) v letu 1894. 9,737,614-48

b) od začetka društva do 31. decembra 1894. 292,401,706-51

Letni računi, izhaz dosedaj plačanih odškodovanj, tarife in pogoje za zavarovanja in sploh vsa natančnejša pojasnila se dobe v Trstu v uradu društva: Via della Stazione št. 888/1 v lastnej hiši.

Za praznike in za sv. birmo.

Čevljarnica »pri Pepetu Kraševcu« pri cerkvi sv. Petra pod ljudsko šolo priporoča slovenskemu občinstvu svojo veliko zalogo obuvala, zlasti pa specijalnosti za sv. birmo. Priporoča se za obilen obisk. Naročnikom zunaj mesta se na željo pošilja tudi po pošti in sicer brez vsacih stroškov.

Udani

Josip Stantič.

Zanimiv oglas kolesarjem!

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelja industrije za kolesa,

je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente št. 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

FILIJALKA

BANKE UNION

V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli,

kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2⁰/₈ % proti 5 dnevni odpovedi

„ 2¹/₈ „ „ 12 „ „

„ 3¹/₈ „ „ 4 mesečni „

„ 3¹/₄ „ „ 8 „ „

„ 3⁵/₈ „ „ 1 letni „

Napoleone:

po 2⁰/₈ % proti 20 dnevni odpovedi

„ 2¹/₈ „ „ 40 „ „

„ 2³/₈ „ „ 3 mesečni „

„ 3⁰/₈ „ „ 6 „ „

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2³/₈ % do vsakega zneska; izplačuje se do 20,000 gld. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si budi uradnih ur.

Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Varstvena znamka: SIDRO.

LINEMENT. CAPSICI COMP.

iz Richterjeve lekarne v Pragi

pripoznano izvrstno, bolečine blažeče mazilo dobiva se po 40 nvč., 70 nvč. in 1 gld. po vseh lekarnah. Zahteva naj se to

splošno priljubljeno domače sredstvo

vedno le v originalnih steklenicah z varstveno znamko »sidro« iz Richterjeve lekarne ter vzame previdnostno samo steklenice s to varstveno znamko kakor originalni izdelek.

Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi.

FILIJALKA

C. Kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 ¹ / ₄ %	30-dnevni odkaz 2 ⁰ / ₈ %
30- „ „ 3 ³ / ₈ %	3-mesečni „ 2 ¹ / ₄ %
	6- „ „ 2 ¹ / ₂ %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnošno 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2⁰/₈ na vsako svoto, V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibirij, Inomostu Czovec, Ljubljano, Linc, Olomouc, Reichenberg, Saaz in Stolnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1⁰⁰/₁₀₀ provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

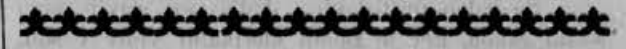
Pomladansko zdravljenje.

ZDRAVLJENJE KRVI

Čaj »Tisočerni cvet« (Milleflori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omet za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni PRAXMARER »Ai due Mori« v TRSTU, veliki trg.

Tudi za 55 nvč. v markah določje se franko.

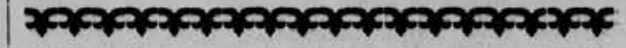
Zaloga vina F. Petech-a

Via delle Poste št. 10.

Vina dalmatinska, Istrijska in italijanska iz slovečih kleti po cenah da se ni buti konkurence, pristna in najboljše kakovosti.

Istrsko fino po gld. 32, in 34 — Dalmatinsko po gld. 30 in 32. — Opollo fin po gld. 34, italijansko po 28 in 32 v vsakej množini v sodčih in buteljkah od litra. Vse prosto na dom v kateremkoli kraju mesta.

NB. Naročbe vsprejemajo se direktno v zalogi po poštah dopisnicah.

Dve slovenski gostilni

v Trstu sti na prodaj. Natančnejša ustmena ali pismena pojasnila daje Jože Vodopivec v kavarni Commercio.

»AGRICOL«

Patent T. 49/1008.

Privilegovano mehko kalijsko milo za uničevanje mrčesov

raztopljivo v mrzli vodi, v raznih krajih Trentina, Istre, Goriške in pri tuk. poljedeljski družbi izkušeno kot uspešno sredstvo z zatiranjem vseh parasitarnih in kriptogamičnih boleznih in žuželk v obče ki okužujejo trte, sadna drevesa in zelenjad.

Navodilo, kako rabiti »Agricole«, na željo poštine prosto.

Milarnica

F. Fenderl i dr. v Trstu.

Via Limitanea št. 1.

Zastop in zaloga na Goriškem pri gosp. Frideriku Primas-u v Gorici, Veliki trg 16, na dvorišču; pri Petru Debelich-u v Kopru in Izoli, v Trstu v drogerijah: Bolle, Via Farneto; Cilla, Ponterosso; Cumar, Via Belvedere; Jellersitz, Barriera vecchia; Mizzan, San Giacomo; Ongaro, Via dell'Orologio; Petrone, Via Giulia in Cumar, Opčina.